

Jerzy Romanow, Brunon Miskiewicz

Stary Zamek, pow. Wrocław. Stanowisko 2

Informator Archeologiczny : badania 7, 40-41

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

SOSŃLA, pow. Grajewo
Stanowisko 1

Konserwator Zabytków Archeologicznych
w Białymstoku

Badaniami kierowały dr dr Elżbieta Kempisty i Hanna Więckowska, Finansował WKZ w Białymstoku i PMA, Czwarty sezon badań, Osada z epoki kamienia wydmowo-bagienna.

Przeprowadzono badania we wschodniej partii wyspy "Michałów" gdzie kontynuowano rozpoczętą w 1970 r. eksplorację rowu nr 1. Badania miały na celu uchwycenie stratygrafii kulturowej i uzyskanie materiału zabytkowego pozwalającego na rozdzielenie zabytków występujących w przemieszaniu na wyższych partiach wyspy oraz zweryfikowanie danych uzyskanych w wyniku przeprowadzonych w 1972 r. wierceń, torfowych. W rowie dzięki użyciu pompy strażackiej, osiągnięto poziom jałowego piasku rzecznoego, stanowiącego zapewne calec, występujący na głęb. ok. 1 m od powierzchni łąk. Uchwycono dwie fazy aktywności człowieka; górną i środkową, stwierdzone w ubiegłorocznych wierceniach. Faza górna wystąpiła w spągu torfu górnego i stropie piasku przedzielającego górny torf od dolnego, na głęb. ok. 35-45 cm od powierzchni. W obrębie jej wystąpiły nieliczne węgle, ceramika kultury niemeńskiej i narzędzia krzemienne. Faza druga, starsza, wystąpiła w spągu piasku i stropie torfu kopalnego na gł. ok. 55-65 cm. Uzyskano bardzo liczne węgle oraz nieliczne zabytki kościane, kamienne i krzemienne. Niestety nie udało się w toku tegorocznych badań dotrzeć do tych metrów, na których w 1972 r. w czasie wierceń, stwierdzono możliwość występowania trzeciego poziomu osadniczego, zaznaczającego się cienką warstewką słabo nasyconą węglami na głęb. 80-90 cm. Poziom ten być może łączy się z osadnictwem mezolitycznym.

Tegoroczne badania przyniosły następujące wyniki:

1. Potwierdziły istnieniu stratygrafii kulturowej we wschodniej części wyspy.
2. Powiększyły inwentarz zabytków, szczególnie cenny w odniesieniu do dolnej warstwy, datowanej na drugą połowę okresu atlantyckiego / ok. połowy IV tys. p.n.e./ . Między innymi uzyskano grociki krzemienne trójkątne powierzchniowo łuskane, drapacze, skrobacze i rdzenie wiórowe jednołętowe.
3. Uzyskano dużą ilość węgla do datowania poziomu drugiego.
4. Uchwycono przekrój starorzecza którego obecność stwierdzono w czasie badań w 1970 r.

STARY ZAMEK, pow. Wrocław
Stanowisko 2

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Romanow oraz antropolog - doc. dr Brunon Miskiewicz, Finansował WKZ we Wrocławiu, Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu i Zakład Antropologii we Wrocławiu.

Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: neolit, wczesna epoka brązu, okres halsztacki okres wpływów rzymskich, wczesne średniowiecze.

Badaniami objęto obszar o pow. około 1200 m². Ogółem wyeksplorowano 60 jam osadniczych, odkryto pozostałą część domu słupowego uchwyconego w roku 1972 kultury ceramiki wstęgowej kłutej oraz przebadano 8 grobów szkieletowych. Odkryte jamy należą do kilku faz osadniczych i reprezentują następujące kultury: kulturę ceramiki wstęgową rytą, kulturę ceramiki wstęgową kłutą, kulturę pucharów lejkowatych, kulturę amfor kulistych, kulturę łużycką z okresu halsztackiego oraz wczesne średniowiecze. Z pośród 8 grobów szkieletowych 6 należy do grupy marszowieckiej kultury unietyckiej; 2 reprezentują okres wpływów rzymskich.

Badania będą kontynuowane.

STARY ZAMEK, pow. Wrocław
Stanowisko 2 a

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Romanow.
Finansowało Muzeum Archeologiczne we Wrocławiu i WZK we Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada wielokulturowa z epoki neolitu, epoki żelaza okresu halsztackiego i okresu wczesno średniowiecznego.

Stanowisko położone jest ok. 800 m na południe od wsi Stary Zamek i usytuowane jest na wschodniej krawędzi rozległego płaskowyzu, rozciągającego się nad rzeką Czarną Wodą na prawym jej brzegu.

Założono wykop o pow. 100 m². Odkryto i przebadano 7 obiektów osadniczych związanych z osadnictwem kultury ceramiki wstęgowej rytej, pucharów lejkowatych, amfor kulistych, kultury łużyckiej i z okresu wczesnośredniowiecznego. W warstwie kulturowej stwierdzono kilkanaście ułamków ceramiki zdobionej ornamentem kłutym. Wśród obiektów osadniczych na uwagę zasługuje regularny ciąg kilku śladów po słupach ułożonych w linii prostej, będących jak się przypuszcza pozostałością po jakimś, w chwili obecnej nieokreślonych rozmiarów i kształcie budowli naziemnej. Chronologia tego obiektu pozostaje na razie bliżej nieokreślona. Z zabytków wydzielonych najciekawszym jest kościana płytka ochronna.

Badania na stanowisku będą kontynuowane.

STRACHÓW, pow. Wrocław

Muzeum Ślązańskie w Sobótce
Oddział Muzeum Archeologicznego
we Wrocławiu